

Grodno

Nr 10 (397),
11 maja 2014

Słowo Życia

www.slowo.grodnensis.by

GAZETA DIECEZJI GRODZIENSKIEJ

Grodno w hołdzie ŚWIĘTEMU JANOWI PAWŁOWI II

Od prawej: proboszcz katedry ks. Jan Kuczyński rozpoczyna uroczystość. Ks. Paweł Sołobuda z relikwiarzem Jana Pawła II

Habemus Sanctum!
W dniu 27 kwietnia,
w Niedzielę
Miłosierdzia Bożego,
Papież Franciszek
kanonizował
błogosławionego
Jana Pawła II.
Na to historyczne
wydarzenie czekał
cały świat, gdyż
Ojciec Święty był
autorytetem
dla każdego z nas,
swoimi słowami,
zachowaniem i
szczerą wiarą
dawał przykład
do naśladowania.

Kinga Krasicka

W dniu, kiedy Kościół oficjalnie ogłosił Jana Pawła II świętym, w różnych zakątkach globu odbywały się uroczystości, towarzyszące kanonizacji Papieża Polaka. Na ogłoszenie Jana Pawła II świętym czekali również w Grodnie. Przed uroczystościami z okazji kanonizacji papieskiej w kościele pw. św. Franciszka Ksawerego odbyło się całonocne czuwanie modlitewne, a w południe 27 kwietnia do miasta nad Niemnem przybyły relikwie krwi Papieża, przekazane grodnianom przez Metropolitę Krakowa, byłego osobistego sekretarza Jana Pawła II, kardynała Stanisława Dziwisza.

■ Ciąg dalszy na str. 3

Kalendarz wydarzeń

13 maja - rocznica objawień Matki Bożej w Fatimie. VI rok nowenny przed 100-leciem objawień;

14 maja - święto św. Macieja, Apostoła;

16 maja - wspomnienie św. Andrzeja Boboli, patrona Diecezji Pińskiej;

23 maja – 23. rocznica święceń biskupich ks. bpa Aleksandra Kaszkiewicza. Módlmy się za naszego pasterza.

Zapraszamy!

Programy redakcji katolickiej:

„Głos Ewangelii”

Katolicki program na Pierwszym Narodowym Kanale Białoruskiego Radia.

W każdą niedzielę o godz. 8.00 zapraszamy do refleksji nad Ewangelią i dzielenia się słowem Bożym.

**Grodno 103,0 FM
Swisłocz 105,9 FM**

„Symbol Wiary”

Program katolicki na kanale telewizyjnym „Bielarus-2” o życiu religijnym Diecezji Grodzieńskiej. Kolejna audycja ukaże się 13 maja we wtorek o godz. 18.05 przy współpracy Katolickiego Studium Telewizyjnego Diecezji Grodzieńskiej oraz telewizji państwowej.

SONDA

www.grodnensis.by

...twoim zdaniem

Czy Pan/-i/ bierze udział w Nabożeństwie Majowym?

- Regularnie
- Czas do czasu
- Nie, nie mam czasu
- Trudno powiedzieć

zagłosuj

„Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi” święty Jan Paweł II

Ks. Jarosław Hrynaszkiewicz

IV NIEDZIELA WIELKANOCNA

J 10, 1-10

Jezus powiedział: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto nie wchodzi do owczarni przez bramę, ale wdzierą się inną drogą, ten jest złodziejem i rozbójnikiem. Kto jednak wchodzi przez bramę, jest pasterzem owiec. Temu otwiera odzwierny, a owce słuchają jego głosu; woła on swoje owce po imieniu i wyprowadza je. A kiedy wszystkie wyprowadzi, staje na ich czele, a owce postępują za nim, ponieważ głos jego znają. Natomiast za obcym nie pójdą, lecz będą uciekać od niego, bo nie znają głosu obcych”. Tę przypowieść opowiedział im Jezus, lecz oni nie pojęli znaczenia tego, co im mówił. Powtórnie więc powiedział do nich Jezus: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Ja jestem bramą owiec. Wszyscy, którzy przyszli przede Mną, są złodziejami i rozbójnikami, a nie posłuchały ich owce. Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony - wejdzie i wyjdzie, i znajdzie paszę. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby /owce/ miały życie i miały je w obfitości”.

JEDEN CHRYSZTUS - JEDEN KOŚCIÓŁ

Nie dziwny się, że i dziś temat jedności Kościoła – jednej owczarni z jednym pasterzem, wzbudza tyle nieporozumień, kontrowersji, a nawet gorących sporów. Ten problem miał swój początek jeszcze za życia Pana Jezusa. Musiał On Apostołom dwa razy powtarzać argumenty za konieczną jednością uczniów. Tłumacząc problem, używał bardzo mocnych określeń: złodziej, rozbójnik przychodzi, aby kraść, zabijać i niszczyć. Dlaczego Kościół jest jeden, niepodzielny, kierowany przez jednego Pasterza? To proste: jeden jest nasz Zbawiciel – Jezus Chrystus. Jedną ofiarą krzyża zostaliśmy odkupieni, jedno zmartwychwstanie daje jedną nadzieję. Ktokolwiek chciałby to zmieniać, zasługuje na określenie rozbójnika. Wszystko, co niszczy tę wyjątkową jedność, jest raną na żywym ciele Kościoła. Pan Jezus mówi bardzo jasno: Tylko On jest fundamentem naszego życia i wieczności.

V NIEDZIELA WIELKANOCNA

J 14, 1-12

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzcie w Boga? I we Mnie wierzcie. W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znacie drogę, dokąd Ja idę”. Odezwał się do Niego Tomasz: „Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?” Odpowiedział mu Jezus: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie. Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście”. Rzekł do Niego Filip: „Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy”. Odpowiedział mu Jezus: „Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: Pokaż nam Ojca? Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł. Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie - wierzcie przynajmniej ze względu na same dzieła. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem, i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca. A o cokolwiek prosić będziecie w imię moje, to uczynię, aby Ojciec był otoczony chwałą w Synu. O cokolwiek prosić mnie będziecie w imię moje, Ja to spełnię”.

MOC SŁOWA

Dialog między Jezusem a uczniami, który prowadził do wiary, nie był łatwy dla obu stron. Dla Apostołów przekazywane prawdy ciągle pozostawiały szeroki margines wątpliwości. Jezusowe wyjaśnienia są i dla nas - podobnie jak dla Apostołów – tylko (i aż!) fundamentem zbawienia. Jezus nie przeżywał żadnych wahań: On wiedział, że w Jego słowach była moc silniejsza od ludzkich wątpliwości!

Za wstawiennictwem Jana Pawła II

Za wstawiennictwem Jana Pawła II prawniczka z Kostaryki, Floribeth Mora Diaz, po obejrzeniu telewizyjnej transmisji z beatyfikacji Jana Pawła II poczuła się znacznie lepiej, a ból głowy już jej nie dokuczał. Lekarz, który wcześniej zdiagnozował nowotwór tętniaka mózgu, nie mógł uwierzyć i wydusić z siebie słowa. 5 lipca 2013 roku ukazał się dekret Papieża Franciszka w sprawie uznania cudu. Za wstawiennictwem Jana Pawła II bliski jego współpracownik kard. Francesco Marchisano, odpowiedzialny za Bazylikę św. Piotra, ujawnił szczegóły swojego cudownego uzdrowienia. Ten włoski kardynał zaprzyjaźnił się z ks. bp. Wojtyłą w 1962 r.

Przed pięcioma laty poważnej operacji została poddana jedna z głównych arterii szyjnych, która dostarcza krew do mózgu. Niestety, podczas operacji, na skutek błędu lekarskiego, została sparaliżowana jego prawa struna głosowa. Mówił tak cicho i niewyraźnie, że nie można go było zrozumieć. Pewnego dnia przyszedł odwiedzić go Ojciec Święty. Dotykając chorego miejsca, powiedział: „Nie lękaj się, zobaczysz, że Pan na nowo da ci głos. Będę się modlił za ciebie”. W krótkim czasie po tym spotkaniu został całkowicie uzdrowiony. I wiele innych niezliczonych cudów, doświadczonych dzięki Jego wielkiej miłości do Boga, miało miejsce. Za wstawiennictwem Jana Pawła II

twem Jana Pawła II nasz kraj otrzymał wiele łask Bożych. Już za życia Ojciec Święty odradza Kościół na tej ziemi. Wyznacza do posługi pierwszego biskupa, powołuje do istnienia Diecezję Grodzieńską i przez cały czas czuwa, aby Kościół odrodził się w kraju jezior i lasów. Pomaga każdemu pielgrzymowi, który wyrusza z Grodna i innych zakątków Białorusi do Watykanu, do Polski, tam gdzie przebywał Papież z pielgrzymką, swoją radą, ciepłym i prostym słowem oraz zapewnieniem modlitewnym. Przekazuje swoje błogosławieństwa dla wszystkich tych, kto mieszka na przepięknej ziemi białoruskiej.

Za wstawiennictwem Jana Pawła II

tysiące ludzi na całej ziemi mogły mieć możliwość przemiany swojego życia na lepsze. Widząc Jego przykład życia, świat, który potrzebował i potrzebuje nawrócenia oraz odrodzenia, ma to wszystko od Boga przez Jego posługę. W niezwykle sposób związany był z tajemnicą Bożego Miłosierdzia. Dzisiaj jest to Jego odpowiedź na wołanie współczesnego świata, w którym w zastraszający sposób szerzy się egoizm, obojętność i znieczulica serc. Wskazuje każdemu z nas, jako świadek Bożej miłości do człowieka, na jeden z owych motywów życia i nadziei człowieka, na Ewangelię Życia.

Za wstawiennictwem Jana Pawła II i

dzisiaj jego orędzie może być dla nas drogą i bliskie, wpisując się w całe nasze życie jak złota nić łąski. Przez świadectwo naszego życia możemy pokazywać światu, jak bardzo dzisiaj potrzebuje takich ludzi, jak święty Papież. Na wszystkich kontynentach z głębi ludzkiego serca zdaje się wznosić wołanie o szacunek dla życia i godności człowieka. Potrzeba Jana Pawła II, aby wszelka niesprawiedliwość na świecie znalazła kres w blasku prawdy. Możemy całym życiem i posługą świadczyć, że w tym świecie jest miłość potężniejsza od zła. Tak jak to czynił święty Jan Paweł II.

Wstawiennictwu Jana Pawła II oddajemy Białoruś, cały Kościół, pasterzy i wiernych.

SŁOWO REDAKTORA

Ks. Paweł Solobuda

Według archiwum
Diecezji Grodzieńskiej

Dekanat Wołkowysk

Poznajemy
nasze
kościóły

KRZEMIENICA

Widok zewnętrzny kościoła parafialnego

Kościół pw. Bożego Ciała i św. Jerzego Męczennika – wspaniały zabytek architektury doby renesansu. Wzniesiony w północnej części wsi w latach 1617–1620: w 1617 r. z Krakowa przybyli tu mnisi, zaś w 1620 r. zbudowano świątynię, fundatorami którego byli kasztelan witebski Mikołaj Wolski oraz jego żona Barbara. Kościół był świątynią klasztoru Kanoników Regularnych Laterańskich, założonego 20 czerwca 1617 r. Syn Wolskich – Kazimierz, dworzanin pokojowy królewski, kontynuował budownictwo klasztoru (dokończył budowę części mieszkaniowej) oraz zwiększył fundusz, ofiarując zakonnikom wieś Kwatary. Kościół został konsekrowany dn. 8 lipca 1657 r. przez wileńskiego biskupa Jana Dogiało Zawiszę. Przy klasztorze działały szpital, biblioteka, wspólnota różańcowa oraz studium, w którym wykładał teologię moralną (naukę pobierało trzech uczniów). Murowany zespół klasztorny mieścił się przed kościołem, wyglądał jak pałac renesansowy – prostokątny w podstawie piętrowy budynek pod wysokim czterospadowym dachem z narożnymi sześciobocznymi alkierzami. W klasztorze (części przeznaczonej dla braci) mieszkało sześciu mnichów.

Kościół jest bezwieżowy, prostokątny w planie, z wyciągniętą półkulistą apsydą,

orientowany na wschód, z jedną zakrystią od zachodu. Konstrukcja ścian została wzmocniona. Fasada główna jest uwieńczona schodkowym frontonem, tympanon którego jest podzielony płaskimi pilastrami i ozdobiony niegłębokimi wnękami. Do wejścia została dobudowana kruchta. Dwuspadowy dach kościoła został pokryty dachówką. W XVIII stuleciu po środku dachu wznosiła się majestatyczna sygnatura w kształcie ośmio-bocznego bębna nad kształną barokową kopułą.

Wnętrze świątyni wieńczy krzyżowe sklepienia, zaś ozdabia je pięć dwukondygnacyjnych ołtarzy. Ołtarz główny oraz ołtarze przyściennne (również ambona, na

ścianach której w niedużych wnękach namalowano podobizny Ewangelistów oraz proroków) wykonane są z białego sztucznego marmuru i pozłacane.

W centrum ołtarza głównego umieszczono majestatyczne, rzeźbione Ukrzyżowanie w otoczeniu polichromowanych figur Matki Bożej i św. Jana. Z boków stoją figury świętych Mikołaja oraz Kazimierza, jako przypomnienie o fundatorach świątyni – Wolskich. W drugiej kondygnacji znajduje się obraz Ostatniej Wierzy w otoczeniu figur mnichów, kompozycję wieńczy Wszechwidzące Oko w promieniach. Ciekawe jest również tabernakulum, w

cyborium umieszczono figurki świętych Barbary i Katarzyny. Na mense ołtarza znajduje się płaskorzeźba, przedstawiająca Złożenie Jezusa Chrystusa w grobie (XIX w.).

Ołtarze boczne, umieszczone w kątach części modlitewnej, wykonane są w stylu późnego baroku: przestrzenne malarstwo kolumn korynckich z wielobarwnego sztucznego marmuru, bujne woluty, wysunięte belkowanie. W lewym bocznym ołtarzu umieszczono obraz św. Rocha, nad nim zaś – obraz św. Piotra, w prawym – znajduje się obraz Matki Bożej Ostrobramskiej, u góry zaś – Zesłanie Ducha Świętego.

■ Ciąg dalszy w następnym numerze

Grodno w hołdzie świętemu Janowi Pawłowi II

■ Ciąg dalszy ze str. 1

Jak zaznaczył ks. Jan Kuczyński, proboszcz katedry, ustawienie figury Jana Pawła II w grodzieńskiej świątyni jest przede wszystkim wyrazem wdzięczności Wielkiemu Papieżowi, który potrafił dotrzeć do serca i umysłu każdego człowieka, nawracał na właściwą drogę i jednoczył wszystkich ludzi. - Janowi Pawłowi II zawdzięczamy odrodzenie Kościoła na Wschodzie, w tym na Białorusi. Chociaż nie udało mu się tutaj przyjechać, wielu wiernych jeździło i do Polski, i do Rzymu na spotkanie z Papieżem. Dzisiaj owoce pontyfikatu Jana Pawła II są bardzo widoczne na naszych terenach: zostały wybudowane nowe kościoły, utworzone nowe parafie, jest Wyższe Seminarium Duchowne. Na pewno jako Święty wstawia się za nami, teraz, gdzie nie mógł być fizycznie, jest duchowo – zaznacza ks. Jan Kuczyński. – Mam również nadzieję, że w Grodnie stanie się dobrą tradycją czczenie relikwii Ojca Świętego, które na stałe będą przechowywane przy ołtarzu Matki Bożej Różańcowej, gdyż są one symbolem obecności Jana Pawła II wśród nas – podkreśla proboszcz katedry.

Następnie rodziny z małymi dziećmi, ludzie starsi, młodzież – wierni, którzy licznie przybyli na uroczystość, uczestniczyli we Mszy św. Wygłaszając homilię, ks. Paweł Sołobuda najpierw przypomniał zebranym wiernym o cudach, które się dokonały za pośrednictwem św. Jana Pawła II, potem podkreślił,

Ks. Walery Spiridon podaje relikwie dla uszanowania wiernym

Wasył Martynczuk z synem Arsenijem – wykonawcy figury

że w tym wyjątkowym dniu Ojciec Święty przyszedł do każdego z nas.

- Jan Paweł II był tym papieżem, którego - mimo że nigdy nie był na Białorusi - znało osobiście wiele osób. Ten człowiek, który dobrze znał naszą ziemię i naród, ten Święty przychodzi dzisiaj do nas, nikt mu już nie zabroni, żadnego pozwolenia jemu nie trzeba – podkreślał ks. Paweł. - Jak wielka jest łaska, że znaleźliśmy tego świętego człowieka. Ktoś

jego widział z bliska, ktoś z daleka, ktoś w telewizji, modliliśmy się wraz z nim. A dzisiaj on jest w niebie i modli się za każdego z nas. Apostoł Miłosierdzia uczy nas radości, miłości, żebyśmy byli blisko Boga i kroczyli swoją drogą do Nieba. Dzisiaj możemy wołać: Janie Pawle II, uświęcaj każdego z nas, uświęcaj nasze rodziny, młodzież i dzieci, pomóż, aby lud mieszkający na Białorusi był wierny Bogu, nauce Kościoła

i Ewangelii Miłosierdzia. Błogosław tej naszej prostej ziemi, aby obdarzył pokojem – powiedział ks. Paweł Sołobuda. Na zakończenie homilii zachęcił wszystkich wiernych: - Otwórzcie drzwi Janowi Pawłowi II, świętemu Papieżowi, który zaprowadzi nas do Chrystusa!

Po zakończeniu uroczystej Mszy św. wszyscy kapłani oraz wierni oddali cześć relikwii Jana Pawła II.

„PIELGRZYM”

Pod takim tytułem w Grodnie zaprezentowano wystawę fotograficzną, poświęconą Janowi Pawłowi II. Ekspozycja została otwarta w związku z kanonizacją Papieża Polaka, przedstawia zdjęcia z pielgrzymki Jana Pawła II do Polski w 1991 roku.

Jak zaznaczył obecny na otwarciu wystawy ks. bp Józef Staniewski, w Białymstoku Jan Paweł II modlił się także z licznie przybyłymi wiernymi z Białorusi, w tym z Diecezji Grodzieńskiej.

- To była wielka radość, bo Papież był tuż obok przy naszych granicach – wspomina hierarcha. - Wtedy jeszcze jako seminarzyści pojechaliśmy na to spotkanie. Pamiętam, że bardzo chcieliśmy być, jak można bliżej Papieża, i gdy mówiliśmy, że jesteśmy z Grodna, otwierano wszystkie bramki i przepuszczano nas bliżej do przodu, także mieliśmy to szczęście być blisko Papieża. Atmosfera z tamtych czasów, z tamtego spotkania z Janem Pawłem II, wtedy biskupem Rzymu, a dzisiaj Świętym, zawsze mi towarzyszy. Bardzo się cieszę, że Kościół, wiara, świętość nie mają granic i każdy dzisiaj może to odczuć, patrząc na zdjęcia świętego Jana Pawła II.

Autorami eksponowanych w Grodnie zdjęć są Piotr Sawicki i Andrzej Sołkowski. Wystawa została przygotowana przez Konsulat Generalny RP w Grodnie we współpracy z Urzędem Miejskim w Białymstoku, właścicielem archiwalnych prac.

Słowo dla Życia

Papież Franciszek

Ewangelia trzeciej Niedzieli Wielkanocnej jest Ewangelią o uczniach z Emaus (por.: Łk 24,13-35). Byli to dwaj uczniowie Jezusa, którzy po Jego śmierci, kiedy mi-

nał szabat, opuszczają Jerozolimę, smutni i przygnębieni, kierując się do swej miejscowości zwanej Emaus. Po drodze zmartwychwstały Jezus dołączył do nich, ale oni Go nie poznali. Widząc ich tak zasmuconymi, Jezus najpierw pomógł im zrozumieć, że męka i śmierć Mesjasza zostały przewidziane w planie Bożym i zapowiedziane w Piśmie Świętym; w ten sposób zapalił na nowo ogień nadziei w ich sercach.

Wówczas dwaj uczniowie poculi się w sposób nadzwyczajny pociągnięci ku temu tajemniczemu Człowiekowi i zaprosili go, aby pozostał z nimi tego wieczoru. Jezus przyjął zaproszenie i wszedł z nimi do domu. A gdy byli przy stole, On pobłogosławił chleb i połamał go, wtedy Go poznali, lecz On zniknął im z oczu, pozostawiając ich w zadziwieniu. Kiedy zostali oświeceni przez Słowo, rozpoznali Zmartwychwstałego Jezusa przy łamaniu chleba – nowym znaku Jego obecności. I od razu odczuli potrzebę powrotu do Jerozolimy, aby powiedzieć innym uczniom o ich doświadczeniu, o tym, że spotkali Jezusa żywego i poznali Go przez gest łamania chleba.

W ten sposób droga do Emaus staje się symbolem naszej drogi wiary: Pismo Święte i Eucharystia są elementami niezbędnymi, aby spotkać się z Panem. My także często przychodzimy na niedzielną Mszę świętą z naszymi obawami, naszymi trudnościami i rozczarowaniami... Niekiedy życie nas rani i odchodzimy smutni do naszego „Emaus”, odwracając się plecami do planu Boga. Jednak przyjmując nas, ogarnia nas, Liturgia Słowa: Jezus wyjaśnia nam Pisma i w naszych sercach zapala ciepło wiary i nadziei. Następnie w Liturgii Eucharystycznej daje nam Siebie, Chleb życia wiecznego. Msza – żywa obecność zmartwychwstałego Jezusa, obecność, która wyraża się w Słowie i w Eucharystii – oświeca nas i prowadzi z powrotem do Jerozolimy, to jest w kierunku wspólnoty braci i wspólnoty ludzi, aby żyć dzieląc się i realizując otrzymaną misję.

Regina Coeli z Ojcem Świętym Franciszkiem, 04.05.2014

Chciałabym Cię poznać...

Kochany Janie Pawle II,
Dziękuję Ci za twoją dobroć,
O której każdy mówi.

Ty jesteś święty,
Ty byłeś słońcem
I zawsze uśmiechnięty.

Jak chciałabym Cię poznać,
Przytulić się do Ciebie,
Lecz jesteś teraz obok Boga, w niebie.

Gdy składam swoje modły,
Odczuwam miłość Twoją,
Przykładem swego życia
Wskazujesz prawidłową drogę.

Jestem małym dzieckiem,
I bardzo kocham Boga, ludzi,
Żyjących na tym świecie...
I Ciebie, który we mnie wiarę budzi.

Milena Prokopienko (8 lat)

Wybaczenie

Był jasny dzień. Motyle fruwały nad kwiatami. Wszystko mówiło o tym, że on przyjdzie... Minęły trzy godziny. Wszedł do ciemnicy, zobaczył siedzącego w kącie człowieka, który patrzył na niego ze smutkiem, żalem i wstydem.

- Nie bój się... Przyszedłem tu, żeby ci przebaczyć.

- Przebac mi mój grzech. Teraz już wiem, więcej tego nie zrobię! Byłem w ciemności, a Bóg mi pomógł wyjść na drogę jasności.

Zaczęli płakać, zatem wstali na kolana i długo się modlili. Po modlitwie poszli do kapliczki, aby jeszcze raz podziękować za dar wybaczenia. Ten dar mają nie wszyscy, a tylko ci, którzy bardzo wierzą w Boga i kochają Go. I takim człowiekiem był Jan Paweł II!

Wioletta Zaniewska (9 lat)

W Czechach, w zlaicyzowanym i ateistycznym państwie, miało miejsce niecodzienne zjawisko. Były premier Stanislav Gross, który w ciągu 10 lat zrobił błyskawiczną karierę, ale jednak musiał po pewnym czasie zrezygnować, publicznie wypowiedział się o tym, że przyjął Chrystusa i żyje w wewnętrznej wolności. Także przyznał się, że wcześniej zaplatał się w półprawdach i kłamstwach, jednak przy tej okazji przeprosił wszystkich, których zawiódł swoim postępowaniem.

W Holandii lekarze, którzy wykonują zabieg eutanazji, mają problemy z zakupieniem niezbędnych środków farmakologicznych. Sprzedawcy odmawiają farmaceuci, którzy powołują się na sprzeciw sumienia. Jednak jedna z partii lewicowych wystąpiła do rządu z propozycją, aby zabrać farmaceutom prawo do sprzeciwu sumienia. Natomiast stowarzyszenia farmaceutów ciągle przypominają, że apteka jest sklepem z lekarstwami, a nie powodującymi śmierć.

Szkoły w Anglii i Walii otrzymują za darmo „Katalog młodego ateisty”. Zajmie się tym „Brytyjska humanistyczna asocjacja”. Kierownik tej organizacji ma nadzieję, że ten katalog pobudzi młodych Brytyjczyków do szukania sensu życia i historii jego powstania. Książka ta opisuje historię pewnej rodziny imigrantów muzułmańskich bycia wierzącymi do stania się ateistami.

W Korei Południowej od 10 lat wzrasta liczba katolików. Według danych, podanych przez miejscowy episkopat na koniec 2013 r., w tym kraju żyło prawie 5,5 mln. wiernych, co stanowi ok. 10,4 proc. ogółu mieszkańców. Z drugiej strony da się zauważyć spadek liczby sakramentalnych małżeństw, a także udziału we Mszy św. niedzielnej. Podstawową przyczyną rozwoju Kościoła w Korei Południowej jest wzrost liczby wspólnot podstawowych, cieszących się coraz większą popularnością.

W Los Angeles, w Stanach Zjednoczonych, miało miejsce niezwykle wydarzenie. Ks. Moris Czejz w swe 90. urodziny wyszedł na ulicę w biednej dzielnicy i rozdał ubogim 15 tys. dolarów. Kapłan ten spędza w tej dzielnicy każdą niedzielę, pomagając ubogim ludziom, rozdając pieniądze i różańce. Ks. Moris wcześniej pracował w jednym z katolickim uniwersytetów podczas pracy poznał wielu bogatych i wpływowych ludzi, którzy ofiarują pieniądze dla ubogich.

Wiara.pl, katolik.ru, Radio Watykańskie, sedmitza.ru,

Przygotował
ks. Jan Romanowski

Ks. bp Aleksander Kaszkiewicz: świętość jest możliwa i warto do niej dążyć

Ekscelencja brał udział w kanonizacji Papieża w Rzymie. Bardzo proszę opowiedzieć, jaka panowała w tych dniach tam atmosfera, a szczególnie podczas Mszy św. kanonizacyjnej? Czy duch Papieża był na placu św. Piotra?

– Myślę, że każdy, kto był w tamtych dniach w Wiecznym Mieście, odczuł niezwykłą atmosferę, przede wszystkim ze względu na liczne rzesze pielgrzymów, przybyłych z różnych

i świata, i pokazuje, jak wielkie było oczekiwanie Ludu Bożego na te kanonizacje.

Księżę Biskupie, jaką rolę odegrał święty Jan Paweł II dla Kościoła na Białorusi?

–Przed wszystkim należy pamiętać, że pozytywne zmiany społeczne i polityczne, jakie zaszły na obszarze byłego ZSRR, w tym także na Białorusi – mam tu na myśli przede wszystkim odejście od ideologii ateistycznej, zaprzestanie

stało się możliwe odzyskanie wielu budynków sakralnych, powstały nowe parafie...

Trudno w kilku słowach opisać, jak zmieniła się sytuacja Kościoła na Białorusi dzięki Janowi Pawłowi II. Po prostu można powiedzieć, że Kościół wyszedł z podziemia i zaczął żyć normalnym życiem. Przecież to, co dzisiaj w życiu i działalności Kościoła na Białorusi wydaje się oczywiste, zwłaszcza dla młodszych wiernych, jeszcze kilka-

samemu tylko Bogu.

Czy kult Jana Pawła II będzie się rozszerzał w naszej Diecezji?

– Jestem głęboko przekonany, że tak. Zresztą już teraz, trzy lata po beatyfikacji, da się zauważyć rozwój kultu Jana Pawła II. Moim zdaniem, to zjawisko będzie miało charakter bardzo naturalny i spontaniczny. Dzieje się tak, dlatego że każdy z nas w jakiś sposób „spotkał się” z Papieżem: ktoś był na audiencji, ktoś widział go z daleka na placu św. Piotra lub podczas pielgrzymek apostołskich do Polski, Litwy czy Ukrainy, wszyscy oglądaliśmy go w telewizji, słuchaliśmy jego słów, widzieliśmy jego cierpienie, nawet umierał niemalże na naszych oczach... To wszystko sprawia, że jest nam szczególnie bliski, dobrze znany, prawie jak ktoś z rodziny. Gdy odszedł do domu Ojca, poczuliśmy się nagle samotni, osieroceni. Teraz, gdy został wyniesiony do chwały ołtarzy, modlimy się do niego, prosimy o wstawienie, powierzamy mu nasze troski i problemy – odczuwamy, że jest znowu z nami, chociaż w inny sposób.

A co osobiście Wasza Ekscelencja wziął dla swojej posługi z osobowości Papieża Jana Pawła II?

– Jan Paweł II jest dla mnie wzorem człowieka modlitwy i kontemplacji, wiary i zawierzenia. Jestem pod wrażeniem jego mistycznej wręcz miłości do daru i tajemnicy, jaką jest kapłaństwo. W Janie Pawle II widzę dobrego pasterza, zatroskanego o powierzona mu owczarnię Chrystusową. Uczę się od niego wielkiej uwagi i szacunku dla każdego człowieka, umiejętności słuchania innych i dialogu, prostoty i ojcowskiej dobroci.

Jakie spotkanie z Papieżem Janem Pawłem II szczególnie utkwiło w pamięci Księdza Biskupa?

– Miałem zaszczyt niejednokrotnie spotykać się z Janem Pawłem II, w różnych okolicznościach, i każde spotkanie było niepowtarzalne, pozostawiło w pamięci i sercu trwałe, piękny ślad, czegoś nauczyło. Za każde z tych spotkań dziękuję Opatrzności Bożej, a każde słowo usłyszane z ust papieża pamiętam i przechowuję w sercu jak cenny skarb...

Dziękuję za rozmowę!

Rozmawiał
ks. Paweł Solobuda

Rok 2003. Spotkanie z Papieżem. Biskupi z Grodna: (do lewej) bp Antoni Dziemianko i bp Aleksander Kaszkiewicz

zakątków świata. Rzym dosłownie pękał w szwach. W oczach ludzi, w wyrazach ich twarzy, w ich zachowaniu widać było radość i entuzjazm wiary. Zwłaszcza młodzież, jak zawsze wesoła, rozśpiewana, pełna energii, może czasem nawet zbyt hałaśliwa, zdawało się chciała oznajmić wszem i wobec, że dzieje się coś bardzo ważnego, coś oczekiwanego, coś pięknego.

Kulminacją tych niezapomnianych dni była, oczywiście, Msza święta kanonizacyjna pod przewodnictwem Ojca Świętego Franciszka, z udziałem Papieża Benedykta. Liczna koncelebra, obecność wielu oficjalnych delegacji, rzesze wiernych, dla których plac św. Piotra okazał się za mały, klimat modlitwy, zadumy, a zarazem radości – to wszystko było potwierdzeniem, jak wielką rolę odegrali św. Jan XXIII i św. Jan Paweł II w dziejach Kościoła

walki z Kościołem i umożliwienie wiernym korzystania z wolności religijnych – w dużej mierze zawdzięczamy pontyfikatowi Jana Pawła II. Te zmiany są potwierdzeniem, że wołanie o otwarcie drzwi Chrystusowi, jakie usłyszeliśmy na początku jego posługi Piotrowej, były rzeczywiście głosem proroka naszych czasów.

Dzięki tym wielkim zmianom stało się możliwe zorganizowanie struktur kościelnych na Białorusi: powstały diecezje, zostali mianowani biskupi, otwarto seminaria duchowne i reaktywowano działalność instytutów życia konsekrowanego. Kościół katolicki odzyskał możliwość otwartego, normalnego pełnienia swojej misji, docierania z orędziem Ewangelii do szerokich kręgów społeczeństwa, między innymi poprzez katechezę, duszpasterstwa specjalistyczne, media katolickie, itd.

dziesiąt lat temu przekraczało najśmielsze marzenia i oczekiwania.

Zdaniem Biskupa, jakie jest przesłanie dzisiaj Świętego do nas?

– Kościół Święty, dokonując aktu kanonizacji, pragnie ukazać ludowi wiernemu postać świętego jako wzór do naśladowania, a także zachęcić wiernych do podążania drogami świętości w życiu codziennym. Jan Paweł II, jak zresztą każdy Święty, mówi nam, że świętość jest możliwa i że warto do niej dążyć.

Pontyfikat Jana Pawła II był długi, bardzo aktywny i medialny, jego postać jest bardzo bliska nam wszystkim, a nauczanie na ogół dosyć dobrze znane. Dlatego myślę, że każdy z nas nosi w sercu swój własny, niepowtarzalny obraz Jana Pawła II. Ten obraz Ojca Świętego, który przemawia najmocniej, do każdego w inny sposób, znany

Uroczystości z okazji 20-lecia działalności Katolickiej Dobroczynnej Akcji „Caritas” Diecezji Grodzieńskiej odbyły się w mieście nad Niemnem. W ramach przedsięwzięcia, które miało miejsce 5 maja w gmachu Wyższego Seminarium Duchownego w Grodnie, organizacja charytatywna zaprezentowała swą działalność, wyraziła też wdzięczność wszystkim tym, kto się przyczynił do pięknej sprawy niesienia pomocy ludziom.

Ks. Witalij Dobrołowicz podczas prezentacji działalności Caritas

Kinga Krasicka

W uroczystościach jubileuszowych udział wzięli Biskup Grodzieński Aleksander Kaszkiewicz,

Biskup Pomocniczy Józef Staniewski, dyrektor Narodowego Caritas ks. Wiktor Hajdukiewicz, dyrektor Caritas Archidiecezji Mińsko-Mohylewskiej ks. Aleksander Fominych, dy-

rektor Caritas Diecezji Pińskiej ks. Paweł Cholałkin, partnerzy organizacji z Niemiec, wolontariusze, sponsorzy, a także przedstawiciele władz państwowych oraz korpusu dyplomatycznego.

Na początek konferencji dyrektor Caritas Diecezji Grodzieńskiej ks. Witalij Dobrołowicz, powitał wszystkich zebranych i opowiedział o działalności organizacji, jej najistotniejszych celach i osiągnięciach.

Ks. Witalij powiedział, że 20-lecie działalności Caritas w Diecezji Grodzieńskiej jest radością nie tylko dla Kościoła na Grodzieńszczyźnie, ale i każdego człowieka, który wziął udział w niesieniu pomocy innym ludziom. Dyrektor Caritas podkreślił też, że nie jest to zwykła organizacja komercyjna i nie firma, pracująca dla pewnych korzyści, działalność Caritas bazuje się na słowach Chrystusa, dlatego głównym celem jest niesienie swego dobrego serca i pomocy każdemu człowiekowi na ziemi.

20 LAT

„Tadeuszu, nie lękaj się, wszystko będzie dobrze, modłę się za ciebie”

Ks. abp Tadeusz Kondrusiewicz

Spotkań z Papieżem było wiele i wszystkie ciekawe. Lecz tymi, które zostały w pamięci, być może były następujące.

Na początku czerwca 1986 r. z ówczesnym proboszczem parafii św. Teresy w Wilnie prał. Algirdasem Gutauskasem wracałem z posiedzenia generalnych sekretarzy Rady Episkopatu Konferencji Europy. Wracaliśmy przez Rzym i byliśmy na ogólnej audiencji u Papieża na placu św. Piotra. Wtedy po raz pierwszy zobaczyłem, jak przyciąga do siebie ludzi. Zostaliśmy przedstawieni Papieżowi, on się interesował sytuacją Kościoła katolickiego w byłym ZSRR i konkretnie na Litwie. Było to moje pierwsze spotkanie z nim.

W 1989 r. po otrzymaniu sakry biskupiej 20 października, gdy razem z trzema innymi biskupami podszedłem do ołtarza Pieta z prawej strony od wejścia do Bazyliki św. Piotra, Papież podszedł do mnie, wziął za rękę i powiedział: „Tadeuszu, nie lękaj się, wszystko będzie dobrze, modłę się za ciebie”. Nie wiem, co się wówczas rysowało na mej twarzy, być może jakaś trwoga, skoro Papież podszedł i wsparł mnie. Te jego słowa zawsze mi towarzyszą.

W 1991 r. podczas Światowego Dnia Młodych w Częstochowie Papież zaprosił mnie na ko-

lacje i z wyjątkową uwagą interesował się zarówno sytuacją religijną, jak i społeczno-politycznym stanem w Rosji (wtedy od niedawna przebywałem w Moskwie). Przypomnę, iż za kilka dni (18 sierp-

nia) w Moskwie zorganizowano przewrót, pod znakiem zapytania postawiono zmiany demokratyczne w byłym ZSRR. Papież przeczuwał coś nie dobrego i chciał o tym porozmawiać.

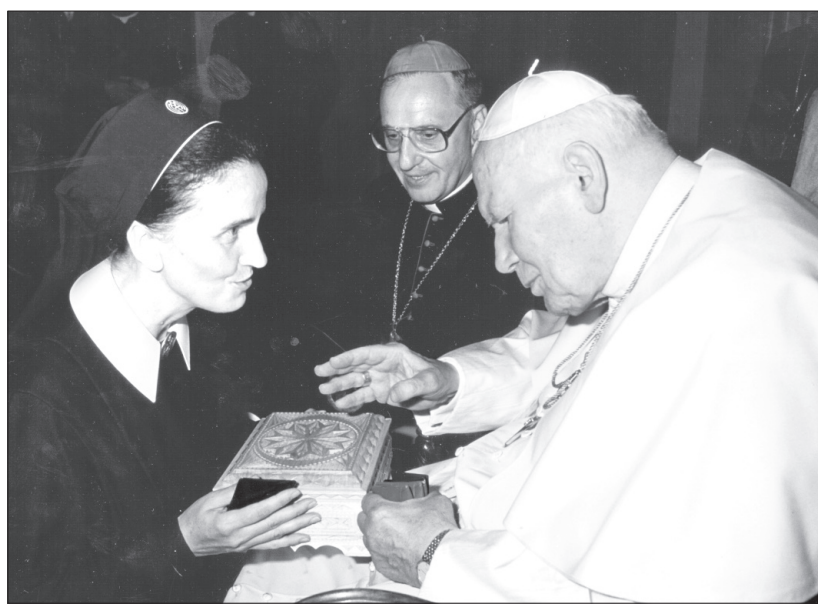
Podczas innych spotkań Ojciec Święty również wiele uwagi poświęcał odrodzeniu Kościoła w Rosji i krajach byłego ZSRR. Gdy mówiłem o problemach, on odpowiadał: „Pamiętaj, Matka Bo-

ża w Fatimie powiedziała, że Jej Niepokalane Serce zatriumfuje i Rosja się nawróci”. Słowa te były dla mnie spora otuchą. Bardzo też przeżywał i wiele się modlił o polepszenie stosunków z Cerkwią prawosławną. Mówił, że Europa powinna oddychać dwoma płucami – zachodnim i wschodnim chrześcijaństwem. Pytał mnie także o zdanie odnośnie przekazania kopii ikony Matki Bożej Kazańskiej, które miało miejsce w 1994 r.

Ostatnie moje spotkanie z Janem Pawłem II odbyło się miesiąc przed jego pogrzebem – 8 marca 2005 roku. Byłem wówczas w Rzymie, powiedziano mi, że Papież chce mnie widzieć. Udałem się do kliniki Gemelli, gdzie Ojciec Święty przebywał. Monsignore Mieczysław Mokrzycki, ówczesny sekretarz Papieża, obecnie Metropolita Lwowski, powiedział, że muszę trochę poczekać, ponieważ Papież modlił się na Brawiarzu Nieszporami. Mimo ciężkiego stanu zdrowia, regularnie się modlił – to było niesamowite. Wszedłem do pokoju. Papież siedział w specjalnym fotelu i głośno zapytał: „Co słysząc w Moskwie?”. W tych słowach był cały Papież Wojtyła, pamiętający nie tylko o Kościele Powszechnym, ale i Kościołach Partykularnych. Jestem pewien, że gdyby wówczas przyszedł do niego biskup z Białorusi, zapytałby go, co tam słysząc.

Na spotkaniu z Papieżem w 1993 r.: abp Tadeusz Kondrusiewicz (pierwszy z lewej) i ks. Jan Zaniewski (pierwszy z prawej)

S. Maria przekazuje Papieżowi prezent od więźniów z Grodna

w służbie bliźnim

Jak zaznaczył ks. Dobrowolowicz, Caritas realizuje różne projekty i programy charytatywne, mające na celu pomoc obywatelom, znajdującym się w niebezpieczeństwie społecznym, niezależnie od stanu cywilnego, wyznania czy narodowości. Analizując działalność organizacji w ciągu ostatnich lat, można zauważyć, iż cztery lata temu Caritas się zajmowała urzeczywistnieniem dwudziestu dwu projektów charytatywnych, na dzień dzisiejszy jest ich już trzydzieści sześć. Działalność jest prowadzona w wielu kierunkach:

istnieje punkt pomocy biednym, gdzie społecznie zagrożeni ludzie mogą otrzymać pożywienie, odzież, leki oraz środki czystości. Prowadzona jest również praca z dziećmi: we wsi Nieciecz rej. lidzkiego istnieje letni obóz Caritas, w parafiach są prowadzone „Wakacje z Bogiem”, organizowane wyjazdy i odpoczynek za granicą.

- W samym Grodnie po pomoc zwraca się ponad tysiąc osób, nie licząc tych, którzy zwracają się za pośrednictwem parafialnych oddziałów Caritas, ogólnie z pomo-

cy społecznej korzysta ponad 20 tys. osób rocznie.

Następnie wystąpił ks. Wiktor Hajdukiewicz, dyrektor Narodowego Caritas z wykładem pt. „Caritas wczoraj, dziś i jutro”. Ks. Wiktor zaznaczył, że na początku swej działalności pracownicy Caritas skupiali się wyłącznie na tym, w jaki sposób pomóc potrzebującym. Dzisiaj coraz bardziej się zastanawiają nad tym, w jaki sposób działalność charytatywną uczynić bardziej popularną, zmniejszyć mentalność Białorusinów, obudzić w ludziach, mimo

ustawicznego braku czasu i środków, pragnienie posiadania otwartego serca dla człowieka potrzebującego.

- Pojawia się problem wyodrębnienia cechy charytatywności katolickiej, która powinna się różnić od innych organizacji, okazujących szereg usług społecznych. Aktualnym też jest pytanie; „Co działalność charytatywną czyni katolicką” – zaznaczył ks. Wiktor.

Podczas konferencji kierownictwo grodzieńskiego Caritas podziękowało osobom, które dokładają wielu

starań ku temu, aby organizacja istniała i się rozwijała. Upominki zostały wręczone ofiarodawcom i wolontariuszom, a także ludziom dobrej woli, okazującym organizacji wsparcie materialne.

Uroczystości jubileuszowe zakończono Mszą św. w katedrze grodzieńskiej, której przewodniczył ks. bp Aleksander Kaszkiewicz. Podczas mszy hierarcha wykazał podziękowanie współpracownikom Caritas, którzy dzięki swej postawie życiowej oraz pracy niosą miłosierdzie i dobro społeczeństwu.

Z prasy
katolickiej

Nasz Dziennik

Apel o różaniec za Papieża

Na początku maja – miesiąca maryjnego – pamiętajmy, że mamy Papieża o wyjątkowo głębokim nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny – przypomina ks. kard. Santos Abril y Castelló.

Ten hiszpański purpurat, który w imieniu Ojca Świętego sprawuje pieczę nad maryjną bazyliką w Rzymie, apeluje do wiernych o intensywną modlitwę różańcową za Papieża. – Dobrze wiemy, że Franciszek jest człowiekiem o bardzo głębokiej pobożności maryjnej – powiedział Rádiu Watykańskiemu ks. kard. Abril y Castelló.

– Wielokrotnie sam o tym wspominał. A ja jako archiprezbiter Bazyliki Matki Bożej Większej chciałbym przypomnieć, że zaraz po wyborze na Stolicę Piotrową Franciszek powiedział mi, że chciałby złożyć wizytę w bazylice. I rzeczywiście przybył następnego dnia, by opiece Maryi zawierzyć cały swój pontyfikat. Od chwili wyboru był już w naszej bazylice siedem razy – powiedział hiszpański kardynał.

Jak dodaje ks. kard. Abril y Castelló, Papież czyni to chętnie, bo Maryję uznaje za swą przewodniczkę i źródło inspiracji dla wszystkich swych poczyną.

Wiadomości Kat
Święto krzyży

W wielu miejscowościach Hiszpanii, a szczególnie w regionie autonomicznym Andaluzji, stanęły na ulicach i placach pięknie przyozdobione krzyże. Trwa tam tzw. „święto krzyży”, inaczej „święto krzyża majowego”. Obchodzi się je także w Ameryce Łacińskiej.

Święto Krzyży ma długą tradycję. Upamiętniało ono nie tylko znalezienie krzyża Chrystusa przez św. Helenę, ale także zwycięstwo wiary chrześcijańskiej po rekonkwiescie. Ponadto mieszkańcy prosili Boga o błogosławieństwo i obfite plony.

W Andaluzji na placach i ulicach miejscowości Ferria koło Badajoz jest aż siedemdziesiąt krzyży.

Święto Krzyży jest szczególnie uroczyste i piękne w Granadzie, gdzie według tradycji w 1625 r. mieszkańcy wzniesli alabastrowy krzyż w dzielnicy św. Łazarza. Uczcili to tańcami, dobrym jedzeniem i winem. Z czasem zwyczaj wznoszenia przyozdobionych krzyży na początku maja pojawił się także w innych dzielnicach miasta. Najpiękniejszy z nich otrzymuje specjalną nagrodę.

DIECEZJA

Fara Witoldowa powstanie przy pomocy video mappingu

Fara Witoldowa znów powstanie w Grodnie. Słynna świątynia pojawi się na nocnym niebie 6 czerwca, w dniu otwarcia X Republikańskiego Festiwalu Kultur Narodowych.

Niestety, na krótko: przy pomocy ultranowoczesnych technologii tzw. video mappingu. Jak wyjaśnił dyrektor festiwalu Władimir Siergiejczyk, o godzinie 23:30 na placu Sowieckim rozpocznie się ceremonia, podczas której zostanie „odsłonięta” Fara Witoldowa, ta sama, którą ponad 50 lat temu, 29 listopada 1961 roku, wyburzyli Sowieci.

Trójwymiarowy obraz powstanie przy pomocy wideo mappingu, czyli techniki tworzenia wizualizacji video na obiektach, przedmiotach, budynkach, a nawet osobach, w taki sposób, iż oświetlany obiekt zostaje graficznie zmieniony i ożywa.

Firma grodzieńska, która odpowiada za stronę techniczną projektu, planuje stworzyć kilka modeli świątyni, ponieważ Fara Witoldowa była na przestrzeni wieków wielokrotnie przebudowywana. Obrazy powstaną na podstawie wiarygodnych informacji historycznych, zdjęć i rysunków. Publiczność będzie mogła zobaczyć farę jako kościół katolicki i cerkiew prawosławną.

Jak powiedział naczelnik wydziału ideologii i kultury grodzieńskiego komitetu wykonawczego Paweł Skrobko, mieszkańców Grodna i gości czekają wspaniałe wrażenia. Zdradził np., że w pewnym momencie ceremonii, jednocześnie zabrzmia dzwony wszystkich czynnych kościołów w Grodnie. W ceremonii przyjmą udział chóry grodzieńskie.

W miejscu Fary Witoldowej zostanie postawiona rzeźba w postaci na pół zburzonej arki z upamiętniającym napisem. Pomnik będzie dziełem rzeźbiarza Sergiusza Bildiuka.

W tym roku planowane jest wzniesienie pomnika, upamiętniającego utracone świątynie, przy Teatrze Dramatycznym w Grodnie. Ma on przypominać grodnianom katolicki klasztor ss. Bernardynek (później monastyr Świato-Borysoglebski) XVII–XX ww., który niegdyś stał w miejscu teatru.

Młodzież ze Szczuczyna odwiedziła Sanktuarium Matki Bożej w Budślawiu

Celem wyjazdu była modlitwa w intencji pomyślnego zdania egzaminów oraz wyboru dobrej drogi życiowej.

W tych intencjach została odprawiona w świątyni Msza św., po której przed obrazem Matki Bożej Budślawskiej modlono się na różańcu. Zarówno podczas

drogi do Budślawia, jak i powrotnej młodzież miała wiele możliwości zobaczyć ciekawe miejscowości i piękne kościoły: św. Piotra i Pawła w Iwii, św. Józefa w Wołożynie, Podwyższenia Krzyża Świętego w Wilejce, Trójcy Przenajświętszej w Gierwiatach oraz muzułmańską świątynię w Iwii. Zobaczyli też największe jezioro – Narocz, a także największy sztuczny zbiornik wody w Wilejce.

Pielgrzymi mieli wspaniałą okazję do spotkania się z ciekawymi ludźmi, księżmi, siostrami zakonnymi, poznać charyzmat ojców karmelitów i in.

Wspólnota w Iwii dziękowała za kanonizację Jana Pawła II

Święty Jan Paweł II od lat jest szczególnym orędownikiem iwiejskiej wspólnoty parafialnej przed Panem Bogiem.

Ojcu Świętemu w parafii oddaje się należyty szacunek, o czym też świadczy płaskorzeźba Jana Pawła II, umieszczona na pomniku przyjaźni i jedności wyznań lwiejszczyzny, odsłoniętym 16 czerwca 2012 r. w centrum miasta. Pomnik ów składa się z czterech arek, symbolizujących cztery wyznania obecne na lwiejszczyźnie. Podobne są do ściany jednej budowli, każda z nich jest skierowana w stronę albo odpowiedniej świątyni, albo miejsca modlitwy danego wyznania – katolickiego, prawosławnego, muzułmańskiego i judaistycznego. Na arce symbolizującej katolicyzm

oprócz figury Jana Pawła II umieszczono napis: „Otwórzcie drzwi Chrystusowi!”.

– Wielkość Jana Pawła II polega na tym, że będąc człowiekiem głębokiej wiary i modlitwy, stawiającym Boga w centrum swego życia, zachwyconym postacią Jezusa Chrystusa i Jego Ewangelią, całkowicie poświęcił się Kościołowi, a jego życie stało się przykładem służby człowiekowi i światu – powiedział ks. Jan Gawecki. – Dla nas jest on szczególnym przykładem owej służby i całkowitego oddania się. Dlatego bardzo by się chciało, by nasi parafianie i ci, którzy przez Iwie przejeżdżają, widząc ten pomnik, mogli chociażby na chwilę się zastanowić nad swym życiem i co najważniejsze – uczyć się służby i poświęcenia bliźniemu – zaznaczył proboszcz parafii iwiejskiej.

Za dar kanonizacji Jana Pawła II dziękowano w Iwii podczas każdej Mszy św. 27 kwietnia. Odmówiona została również modlitwa z prośbą o udzielenie potrzebnych łask za wstawiennictwem Wielkiego Papieża. Wielu ludzi modliło się również przy figurze Jana Pawła II w centrum miasta.

Diecezjalny Dzień Matki odbył się w Kopciówce

4 maja do Sanktuarium Matki Bożej Jasnogórskiej, Cierpliwie Słuchającej na Wzgórzu Nadziei odbyła się pielgrzymka kobiet i matek. Ok.

tysiąca wiernych z grodzieńskich parafii wyruszyło ze swoimi intencjami, by prosić Matkę Bożą o łaskę dla swych bliskich.

Tradycyjnie w pierwszą niedzielę maja w Diecezji Grodzieńskiej jest obchodzony Dzień Matki. We wszystkich kościołach i kaplicach wierni modlą się w intencji żyjących i zmarłych matek. Tego dnia główne uroczystości przebiegały w Sanktuarium Matki Bożej Jasnogórskiej na Wzgórzu Nadziei w Kopciówce, do którego przybyły matki z Grodna razem ze swoimi rodzinami.

Przewodniczył uroczystości Biskup Pomocniczy Diecezji Grodzieńskiej Józef Staniewski. Kustosze sanktuarium ks. Michał Łastowski razem z swą wspólnotą parafialną co roku serdecznie wita pielgrzymów na Wzgórzu Nadziei, zapraszając ich zawierzyć Matce Bożej swe sprawy i problemy.

Kopciówka, jak mówią sami pielgrzymi, jest takim miejscem, które przyciąga do siebie swą atmosferą, spokojem i nadzwyczajną ciszą, tam chce się wracać. Dlatego co roku matki ze swoimi rodzinami przychodzą tu się pomodlić, albo – jak mówią – po prostu tu pobyc.

Obchody 25-lecia pracy duszpasterskiej wspólnoty salezjańskiej

Z tej oto okazji odbędzie się konferencja, udział w której wezmą hierarchowie Kościoła katolickiego, wśród których będzie ks. abp Savio Hon Tai-Fai SDB z Watykanu, sekretarz Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów, najbliższy współpracownik Ojca Świętego, a także Nuncjusz Apostolski na Białorusi abp Claudio Gugerotti, Metropolita Mińsko-Mohylewski abp Tadeusz Kondrusiewicz oraz Biskup Grodzieński Aleksander Kaszkiewicz.

Obchody jubileuszu posługi duszpasterskiej wspólnoty salezjańskiej w parafii św. Michała Archaniola w Smorgoniach zaplanowano na 24-25 maja br. w ramach obchodów planowana jest konferencja, podczas której można będzie wysłuchać ciekawych wykładów, m.in. na tematy: „Odrodzenie struktur kościelnych po okresie ateistyczno-komunistycznym na Białorusi, szczególnie smorgońskiej parafii św. Michała Archaniola”, „Młodzież w życiu Kościoła na Białorusi” oraz inne. Posłuchać wykładów będą mogli wszyscy chętni. Odbędzie się one w oratorium im. św. Jana Bosko.

24 maja o godz. 17.00 odbędzie się Msza św., zaś o godz. 20.00 rozpocznie się festyn młodzieżowy, na którym wystąpi kwartet rockowy „Open Space” z Mińska. Na początku koncertu abp Savio Hon Tai-Fai zwróci się do młodych. 25 maja o godz. 11.00 rozpocznie się uroczysta Msza św., podczas której zostaną poświęcone figura św. Jana Bosko oraz tablica pamiątkowa, która zostanie umieszczona na budynku wspólnoty salezjańskiej.

Informacje szczegółowe o przebiegu uroczystości można znaleźć na stronie internetowej catholic.by.

Modlitwa w intencji matek

W pierwszą niedzielę maja, gdy w diecezji jest obchodzony Dzień Matki, w sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej w Gudohajach parafianie oraz pielgrzymi modlili się w intencji matek. Modlitwa nosiła charakter dziękczynny Matce Bożej za 250-letnią obecność w tym miejscu i opiekę nad wiernymi.

Tradycyjnie modlitwę rozpoczęło nabożeństwo Drogi Krzyżowej na gudohajskiej Kalwarii. Następnie odbyła się adoracja Najświętszego Sakramentu oraz uroczysta Msza św.

Sanktuarium w Gudohajach zaprasza także na modlitwę w intencji wszystkich ojców, która się odbędzie dn. 7 czerwca o godz. 17, oraz na uroczystości jubileuszowe 250-lecia Sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej, które będą miały miejsce 19-20 lipca br.

REKOLEKCJE W ROSI

W dn. 7–8 czerwca w parafii Trójcy Przenajświętszej odbędą się tradycyjne letnie rekolekcje. Gościem specjalnym będzie o. John Bashobora z Ugandy.

W celu udziału w rekolekcjach należy odbyć rejestrację internetową na stronie grodnensis.by. Ci, którzy nie mają możliwości zarejestrowania się przez Internet, mogą zarejestrować się telefonicznie pod nr. tel.: (029) 935-64-04 od 10.00 do 15.00 oraz od 19.00 do 21.00 (od 12 maja).

Rekolekcje rozpoczną się w sobotę 7 czerwca o godz. 9.00, skończą się zaś następnego dnia Mszą św. o godz. 12.00. Tego dnia – 8 czerwca – w parafii Świętej Rodziny w Lidzie o. John odprawi Msze św., po której odbędzie się adoracja z modlitwą o uzdrowienia.

W modlitwie wspominamy zmarłych duszpasterzy:

12 maja 1977 r. – ks. Klemens Piwowarun, prob. Wasiliszki;
13 maja 1948 r. – ks. Walerian Holak, prob. Oszmiana;
18 maja 1987 r. – ks. Prałat Kazimierz Orłowski, prob. Adamowicze.

Podczas przygotowania wiadomości wykorzystano strony internetowe: grodnensis.by, catholic.by

WYNIKI SONDY

Czym kieruje się Pan /-i/ w rozwiązywaniu konfliktów moralnych?

Naukami Kościoła	48.7%
Radami rodziny	6.6%
Własnym sumieniem	30.3%
Ustalonymi ogólnie sposobami postępowania	1.3%
Radami księży /na przykład spowiedników/	7.9%
Radami przyjaciół	1.3%
Trudno powiedzieć	3.9%

Kolejne pytanie w naszej sondzie nie było zbyt łatwe. Interesowało nas, czym się kieruje człowiek wierzący w rozwiązywaniu trudnych sytuacji w życiu, podejmowanie decyzji których moralnie jest trudne. Większość respondentów odpowiedziała, że w takich sytuacjach kieruje się nauką Kościoła. Na drugim miejscu była odpowiedź, że w trudnych sytuacjach słuchamy swojego głosu sumienia. Najmniej korzystamy z porady przyjaciół oraz kierujemy się ogólnymi zasadami. Wyniki kolejnej sondy komentuje ks. Paweł Sołobuda, redaktor gazety.

KOMENTARZ EKSPERTA

KS. PAWEŁ SOŁOBUDA

Pytanie, na które odpowiadali nasi respondenci, jest bardzo ważne. W trudnych sytuacjach, kiedy powinniśmy moralnie ocenić swoje albo innego człowieka postępowanie, powinniśmy się kierować nauczaniem Kościoła. Moralne nauczanie Kościoła jest jednoznaczne i przejrzyste. Będąc ludźmi wierzącymi, powinniśmy pamiętać o Słowie Bożym, o Przykazaniach Bożych i Kościelnych, o społecznym nauczaniu Kościoła, przypominać homilie w swoich parafiach. Nie oczekujemy w Kościele rewolucji moralnej, lecz przypomnijmy sobie nauczanie Kościoła, aby jak najlepiej dać ocenę trudnych sytuacji w naszym życiu, aby być blisko Boga. Benedykt XVI przypomina: „Obowiązkiem Kościoła jest głoszenie Ewangelii, która nie tylko proponuje niezmiennie prawdy moralne, ale proponuje je właśnie jako klucz do ludzkiego szczęścia i dobrobytu społecznego”.

Angelina Pokaczajło

Szczęście Boże!

Zacznę od radosnej wiadomości. Bardzo się cieszę, że zaczęły przychodzić listy z Waszymi opiniami. Witalij Waluk z Grodna przysłał list ze swymi rozważaniami. Przypominam, że przedmiotem refleksji w ubiegłym miesiącu było pytanie, czy kierują nami stereotypy, jaki mamy stosunek do siebie i czy zmienia się z czasem nasza postawa do czegoś. Proponuję Waszej uwadze rozmyślania naszego Czytelnika.

O stosunku do siebie: „Jaki mam stosunek do siebie? Z punktu widzenia wiary traktuję siebie jako dziecko Boże. Rozumiem i przyjmuję swoją słabość, wiem, że potrzebuję ciągłego rozwoju, przykładu ze strony społeczeństwa”.

O stereotypach: „Trzymając się stereotypów w życiu, trzeba rozumieć, że nie można ich stosować do całego społeczeństwa. Wyciągając wnioski na podstawie stereotypów w stosunku do pewnego człowieka, warto jest pomyśleć: czy jest to moja opinia, czy opinia społeczeństwa, które może się mylić?”.

O postawie do życia: „Ostatnio zmieniła się przede wszystkim moja postawa do życia. Wcześniej mój stosunek do niego nie posiadał należytego szacunku, nie zwracałem uwagi na cennosc życia, zauważałem w zasadzie tylko siebie samego. Teraz staram się przyjmować w życiu wolę Boga, szanować pracę innych ludzi, choć nie zawsze się to udaje. Życie jest darem Bożym, dlatego poszanowanie dla ludzkiego życia, według mnie, powinno zrównywać się z szacunkiem do Boga”.

Za ciekawe myśli i odwagę wypowiedzieć się na stronie młodzieżowej rubryki Witalij Waluk otrzyma w prezencie książkę miesiąca, o której opowiem w tym numerze, i kubek do herbaty. Dziękuję Ci, Witalij, za wystąpienie na młodzieżowej placówce. Niech biały kolor kubka przypomina Ci, że wszystko jeszcze przed Tobą. Czekaj na paczkę!

Szanowni Czytelnicy, zapraszam do rozmyślań na stronach gazety. Podobnie jak na Witalija z Grodna czekają na Was różnorodne prezenty. Z Bogiem!

Podzielić się dobrym słowem

CYTAT Z BIBLII: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo” (Jan 1, 1)

W pierwszych wersach Prologu do Ewangelii według św. Jana napisano o wieczności Słowa i o tym, że Słowo to prawdziwy Bóg. W Słowie znajdują się źródło życia, i pojmowanie mądrości oraz wiary. Zastanówmy się w tym miesiącu o wieczności Słowa i o Nim jako pierwszym źródle.

Sprawa miesiąca: PODZIELIĆ SIĘ DOBRYM SŁOWEM

Dziś w świecie bardzo brakuje dobroci! Ludzie łakną dobrego słowa, nie mówiąc już o uczynkach. Jest ono bardzo potrzebne – dobre słowo wspiera, pociesza. Tak naprawdę wewnątrz nas mieszkają pozytywne myśli, ale niektóre z nich po prostu zostają zagłuszone.

Dobroć jest warta życia, nic nie powinno temu przeszkadzać: ani chciwość, ani nastrój. Przyjacieli się smuci? Przypomnijcie sobie coś przyjemnego. Dobrze wygląda koleżanka? Nie bądź skąpy na komplementy. Świat pragnie dobroci, jak kwiat wody.

Książka miesiąca: „DLA ZMYŚLÓW NIEPOJĘTNY, DLA OCZU NIEWIDZIALNY. ŚWIADECTWO OBECNOŚCI”, odpowiedzialny za wydanie o. T. Krysztopik

Eucharystia to najważniejszy sakrament, z którym spotykamy się w kościele podczas Mszy św. Czyste serce daje możliwość połączenia się z Najświętszym Sakramentem. Dodaje sił i zmienia nas od wewnątrz. Dziś możemy każdego dnia chodzić do świątyni i korzystać z miłości Chrystusa. Wcześniej wierni cierpieli prześladowania i Eucharystia była prawdziwym cudem.

Książka zawiera kilka rozdziałów: męczennicy Eucharystii, mistycy Eucharystii i cuda eucharystyczne. W pierwszej części mówi się o męczennikach, którzy swoją krwią świadczyli o prawdziwej obecności Chrystusa w tym sakramencie”. W drugiej części opowiada się o ludziach, „których wierze w obecność Eucharystyczną towarzyszyły zjawiska nadprzyrodzone”. Trzecia część jest opisaniem siedmiu cudów, w których Bóg „zrobił Swoją obecność dostępną dla naszych ludzkich uczuć”.

Z książki dowiedzieć się o następujących osobach: Małenkiej Li, św. Jozafacie, św. Stanisławie Kostce, św. Katarzynie Sienieńskiej i in.

Dzielcie się wrażeniami o planowaniu swego życia razem z rubryką „Na skrzyżowaniu”. Czy dowiedzieliście się czegoś nowego, czy odkryliście dla siebie coś – piszcie na adres redakcji lub adres elektroniczny pokachailo.lina@gmail.com. Przedsiębiorczy Czytelnicy obowiązkowo otrzymają nagrodę. Do widzenia, Przyjaciele.

Lepiej pytać... niż błądzić

Ks. Wiktor Misiewicz, oficjał sądu biskupiego Diecezji Witebskiej

Czy można przyjmować Komunię św. żyjąc z kimś bezślubnie?

Katechizm Kościoła Katolickiego uczy, iż aby przyjąć Komunię świętą, należy być całkowicie dołączonym do Kościoła katolickiego i przebywać w stanie łaski, to znaczy nie mieć na sumieniu żadnego grzechu ciężkiego (Kompendium KKK 291).

Jak wnioskuję z pytania, kobieta i mężczyzna żyją w wolnym związku, nie mając błogosławieństwa Kościoła na życie małżeńskie. Innymi słowy, ciągle żyją w grzechu cudzołóstwa, a to znaczy nie mogą przystępować do Komunii św.

By rzetelnie, szczerze i godnie przeżyć sakrament Spowiedzi, wiemy, że należy uczynić postanowienie poprawy z grzechów (kompendium KKK 303). W przypadku owych osób takie postanowienie jest niemożliwe, gdyż mieszkają ze sobą. Przystępować do spowiedzi w takich okolicznościach również nie można. Kapłan nie będzie mógł odpuścić grzechów.

Jakie wyjście może być z danej sytuacji? By mieć możliwość przystępowania do spowiedzi i przyjmowania Komunii św., należy przyjąć sakrament Małżeństwa. W tym celu z kolei należy udać się do kancelarii parafialnej i poinformować kapłana o swej sytuacji.

Źródło: catholicnews.by

Rubryka „Na skrzyżowaniu”

Rubryka „Na skrzyżowaniu”

Intencja miesiąca: ABY MEDIA BYŁY NARZĘDZIEM W SŁUŻBIE PRAWDZIE I ŚWIATU

Światowa intencja na miesiąc maj pokrywa się z profesjonalnym świętem dziennikarzy na Białorusi. 5 maja w kraju obchodzony jest Dzień Druku. Ważne jest, by ludzie, pracujący ze słowem, uświadamiali sobie odpowiedzialność swojej pracy i z rozumem stosowali się do władzy przez media. Papież Franciszek proponuje pomodlić się o to w bieżącym miesiącu.

Przedmiot rozważań miesiąca: SŁOWO

Zawsze i wszędzie z niego korzystamy. Przez słowo odkrywamy dla siebie świat, znajdujemy kontakt z otoczeniem. Od wybranego wyrazu zależy nastrój, poziom szczerości, skażenia prawdy. Słowo ma dużą moc: może pomóc, ale też może zaszkodzić. Słowo leczy, ale też kaleczy – jak głosi przysłowie. Po tym, co i w jaki sposób człowiek mówi, czy jego słowa znajdują potwierdzenie w jego czynach, można ocenić osobę. Jak mówią mądrzy ludzie, metal poznać po brzmieniu, a człowieka – po słowach.

Dobłą radą, by zapobiec błędom w przyszłości, będzie rozważanie o tym, co i w jaki sposób mówimy, czy nie leżą nasze słowa komuś kamieniem na sercu i w ogóle, czy troszczymy się o naszą mowę?

Cel miesiąca: POSZERZYĆ WŁASNE SŁOWNICTWO

Niedokładność myśli najczęściej ma miejsce z powodu niewystarczającej ilości potrzebnych wyrazów. Wyobraźcie sobie malarza z jego instrumentami do pracy – farbami. Jeśli na płótnie wykorzysta niewiele barw, obraz będzie kontrastowy i niewyraźny, jeśli dużo – znajdzie się w nim mnóstwo odcieni i przybędzie życia. To samo dzieje się ze słowem. Im więcej w naszych zasobach „farb”, tym dokładniejszy jest „obraz”. Ten, kto ma problem z używaniem nieprzystojnych wyrazów, może przekonać się, że właśnie tak jest.

Dlatego niech aktywne stosunki z ludźmi, czytanie książek, uczenie się na pamięć wierszy i aforyzmów, rozwiązywanie krzyżówek (lub inne sposoby) przybliżą Was do tego, że ludzie będą Was dobrze i poprawnie rozumieć, a nawet – to by było wspaniale – wpół słowa.

Osoba miesiąca: ŚWIĘTY FLORIAN Z LAURIACUM

Urodził się około 250 roku w dzisiejszym Zeiselmauerze przy Tulnie. Był przywódcą wojskowym. Potajemnie przyjął chrześcijaństwo. Gdy dowiedział się, że w mieście Lauriacum (Górna Austria) powinni ukarać śmiercią dziesiątki chrześcijan, przyjechał tam, aby ich ratować. Za ten uczynek został aresztowany i pozbawiony wszystkich nagród wojennych. Oprócz tego na Floriana wydano wyrok śmierci. Najpierw wyrwano mu łopatki, potem powieszono na szyję kamień młyński i utopiono w rzece. Okrutna kara odbyła się 4 maja 304 roku.

Istnieje podanie, że żołnierz, który wrzucił Floriana do rzeki, od razu stracił wzrok. Podniosła się fala, która przyniosła szczątki na skałę, a potem przyleciał tam orzeł, który bronił ciała od zbezczeszczenia.

Jeszcze jedno podanie głosi, że przy przewożeniu szczątków świętego Floriana woły się zatrzymały i nic nie mogło zmusić je do dalszego ruchu. Dlatego postanowiono zbudować w tym miejscu świątynię. Dziś znajduje się tam jeden z najpiękniejszych kościołów w Krakowie ku czci Świętego.

Święty Florian jest patronem strażaków, piekarzy, piwowarów, ogrodników, garncarzy, hutników, kowali i kominarzy. Uważa się również za patrona Polski, Górnej Austrii i miasta Linc.

Do których Świętych możemy zwracać się z prośbą o szczególne wstawiennictwo w maju? Św. Florian (4 maja), bł. Jutta (5 maja), św. Dominik (6 maja), św. Ferdynand (30 maja).

Piosenka miesiąca: „ANIOŁOWIE NADZIEI” Diana Gurkaja i Aleksander Kirejev

Cudowny duet śpiewa o tym, że nad wszechświatem lecą aniołowie nadziei: spieszą się, „rozwarłszy skrzydła wiary i miłości”. Refren skupia się na podstawowej myśli, zawartej w ostatnich wersach:

„Aby przynieść nam dobrą nowinę,
że w tym świecie istnieje miejsce dla cuda,
trzeba tylko uwierzyć, trzeba tylko zrozumieć,
po prostu dla kogoś tym cudem się stać”.

W Grodnie 16-18 maja odbędą się Diecezjalne Dni Młodzieży

Tegoroczne XXI Diecezjalne Dni Młodzieży odbędą się w dn. 16-18 maja w grodzieńskiej parafii Miłosierdzia Bożego w Grodnie na Wiśniowcu. Młodzi zapraszają, by umacniać swą wiarę, przeżywać wspólne spotkanie z Bogiem i rówieśnikami.

Hasłem Dni Młodzieży będą słowa „Ubodzy duchem mają wstęp do nieba”.

Warunki udziału:

- wiek od 15 lat;
- zamiary religijne;
- obecność odpowiedzialnego za grupę;

- lista uczestników z podanymi imieniem, nazwiskiem, wiekiem i miejscowością;

- środki higieny osobistej oraz zalecane leki;

- kubek, łyżka, talerz;

- wpisowe 20 000 BYR (istnieje możliwość zwolnienia z tej opłaty).

Podczas udziału w spotkaniu będzie możliwość prezentacji swej grupy. Powinna ona trwać maksymalnie 5-7 min. i być swoistą odpowiedzią na pytanie „Co dzisiaj znaczy być ubogim w duchu?”.

O udziale należy poinformować do 11 maja br.

- w Grodnie ks. Antoniemu Gremzie (0152-74-00-73, kom.: 8-029-63-24-373); - w Lidzie ks. Władysławowi Surwile (kom.: 8-029-86-75-516).

Przyjazd oraz powrót uczestników własnym środkiem transportu lub autobusem, czy pociągiem. Zaś dojazd z dworców autobusowego oraz kolejowego w Grodnie :

- autobusem nr 16 (do przystanku ul. Ka-

biaka przy hipermarkecie ALMI);

- autobusami nr 1, 2, 37, 42, 47 czy trolejbusem nr 6 (do przystanku al. Kleckowa, dalej przejść pieszo w kierunku kościoła).

PROGRAM:

16 maja – piątek

15.00 – Rejestracja uczestników i zakwaterowanie;

18.30 – Powitanie uczestników i adoracja Najświętszego Sakramentu;

19.00 – Msza św.;

20.00 – Kolacja;

20.40 – Konferencja nt. „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy Królestwo Niebieskie”;

21.10 – Koncert na powitanie;

22.45 – Modlitwa na zakończenie dnia i błogosławieństwo.

17 maja – sobota

9.00 – Modlitwa poranna;

9.30 – Katechezy w katechezie (Święci naszej ziemi otrzymali wstęp do nieba. Główne cechy duchowości i przykład do naśladowania – św. Jadwiga, św. Kazimierz, św. Maksymilian Maria Kolbe, bł. Marianna Biernacka, bł. Siostry Nazaretanki z Nowogródka, bł. Henryk Hlebowicz, bł. Michał Sopoćko, bł. Celina Borzęcka);

11.00 – Podsumowanie katechez;

12.00 – Msza św.;

13.30 – Obiad;

15.00 – Koronka do Miłosierdzia Bożego;

15.15 – Prezentacja grup młodzieżowych i rozmowa z interesującymi ludźmi;

18.00 – Kolacja;

19.30 – Adoracja Eucharystyczna nt. „Boże Królestwo w was jest” i Sakrament Pojednania;

Obrzęd błogosławieństwa „Siewców Królestwa Bożego”;

21.00 – Pogodny wieczór i koncert przyjaźni;

22.45 – Modlitwa na zakończenie dnia i błogosławieństwo.

18 maja – niedziela

9.00 – Msza św.;

10.30 – Koncert uwielbienia;

Zakończenie i rozesłanie głosicieli Królestwa Bożego.

CZY BÓG NAPRAWDĘ SPEŁNIA NASZE PROŚBY?

Michał siedział przy stole i usilnie myślał. Kapłan na lekcji religii powiedział, że w Biblii zostały opisane historie i zdarzenia, które miały miejsce naprawdę, i wszystko, co tam napisano, ma moc i dziś.

Więc Michał otworzył Biblię na stronie, gdzie było napisane, że Pan Bóg daje to, o co się Go prosi, jeśli to, o czym prosisz jest zgodne z Jego wolą. Bóg to obiecał. Michał postanowił od razu sprawdzić, czy Bóg naprawdę spełnia prośby. Chłopczyk przypomniał, że już od dawna pragnął mieć nowy ładny rower. Ciekawe, czy da mu Bóg taki rower, jeśli Go poprosi? Przypomniały mu się wtedy inne słowa kapłana, że Bóg to nie święty Mikołaj i nie

supermarket. Chłopiec nie był pewny tego, że Bóg chce, aby od razu otrzymał rower.

Wtedy przypomniał mu się inny problem – trudniejszy i ważniejszy. Nie, o to również nie mógł prosić Boga. „W tym mi Bóg również nie może pomóc, nawet jeśli to przyrzekł, choć byłoby tak dobrze!” – myślał Michał. Przypomniał sobie Mikołaja. Rok temu Mikołaj był jego najlepszym przyjacielem. Razem chodzili na lekcje religii, razem bawili się w piłkę nożną. Potem tak mocno się pokłócili, że Mikołaj do tej pory nie rozmawia z Michałem. I na lekcje religii Mikołaj więcej nie przychodzi, bo nawet widzieć Michała nie chce. Tak, okoliczności były na tyle skomplikowane, że Bóg w

tym wypadku nie może pomóc, nawet ze względu na swą obietnicę. Ta prośba była zbyt trudna do wykonania. Oczywiście Bóg również pragnie, by Mikołaj znów chodził na lekcje religii. Jednak tego zrobić nie może, dlatego Michał nie zaczął się o to modlić.

Te myśli towarzyszyły mu w ciągu całego tygodnia. A gdyby jednak spróbować, gdyby poprosić Boga, by Mikołaj znów zaczął chodzić na lekcje religii i by nareszcie się skończyła ta okropna zabawa w milczeniu? Nareszcie Michał nie wytrzymał. Poszedł do swego pokoju i poprosił Boga o pomoc, choć nie wierzył, że Bóg może rozwiązać ten problem.

Nazajutrz Michał spotkał

Mikołaja w supermarkecie. Wyobraźcie sobie, obaj chłopcy w tym samym czasie weszli do windy. Nie rozmawiali ze sobą i nawet nie patrzyli na siebie. Mikołaj nacisnął przycisk piątego piętra. Winda ruszyła z miejsca. Michał ze zdziwieniem zauważył, że jadą dużo wolniej niż zwykle. A po chwili winda ruszała się już tylko szarpnięciami z okropnym hałasem i trzaskiem. Potem jeszcze jedno szarpnięcie do góry i winda z okropnym zgrzytem pojechała na dół i się zatrzymała. Zapaliła się lampka między czwartym a piątym piętrem. Michał i Mikołaj ciągle milczeli. Obydwaj trochę się bali i mieli ochotę na rozmowę, bo gdy rozmawiasz, mniej się boisz. Oprócz tego można

się naradzić, co robić, ale obaj stali, nie ruszając się, i patrzyli na zamknięte drzwi.

Nareszcie Mikołaj podeszedł do drzwi, nacisnął czerwony przycisk i spróbował otworzyć drzwi, wcisnąwszy rękę do otworu w drzwiach. Drzwi się otworzyły, gdy Mikołaj z siłą szarpnął raz jeszcze. Ale jak już pewnie zrozumieliście, nie było to rozwiązaniem problemu. Raczej odwrotnie, wystraszyli się

jeszcze bardziej, ponieważ teraz zobaczyli szyb windy. Mikołaj, spojrzawszy w dół, zobaczył pod sobą wszystkie cztery i pół piętra. Sytuacja stawała się coraz gorsza, bo winda w każdej chwili mogła się zerwać.

■ Ciąg dalszy w następnym numerze

Przygotowała
Anna Witkowska

Z głębi serca

Jego Ekscelencji Księdzu Biskupowi Aleksandrowi Kaszkiewiczowi z okazji Imienin przesyłamy wiązanke najpiękniejszych życzeń: mocy łask Bożych, obfitego owocu i radości w pracy apostołskiej, stałej opieki Matki Bożej Ostrobramskiej oraz dużo sił w prowadzeniu ludzi do Boga.

Z modlitwą i wdzięcznością kapłani i wspólnota parafialna z par. św. Jana Pawła II w Smorgoniach

Ekscelencjo, czcigodny Księżu Biskupie Aleksandrze Kaszkiewicz! Z okazji Imienin przesyłamy z głębi serca płynące życzenia. Żyj bardzo długo, bądź z nami, ucz nas swym mądrym słowem i mężnym przykładem wiary, raduj światłem swej duszy i uśmiechem! Niech Ojciec Niebieski nadal po ojcowsku obficie darzy Ekszelencję swoim błogosławieństwem, dodaje jak najwięcej zdrowia i mocy, a Matka miłosierna zawsze nieustannie i czule otacza swą opieką.

Z modlitwą Alicja i Witalij Woronowowie ze Smorgoni

Czcigodnemu Ks. Mikołajowi Cichonowiczowi z okazji Urodzin i 13. rocznicy święceń kapłańskich z całego serca życzymy dużo łask Bożych na każdy dzień życia, nieustannych sił w głoszeniu Ewangelii ludom Bożemu, obfitego plonu w pracy duszpasterskiej, niezłomnej wiary, pogody ducha i szczerej radości w sercu. Szczęść Boże!

Rodzina Konopków z Grodna

Czcigodnemu Ks. Aleksandrowi Romanowskiemu z okazji Imienin z całego serca życzymy mocnego zdrowia i pogody ducha na każdy dzień życia i pracy duszpasterskiej. Niech św. Patron zawsze czuwa nad Tobą, a Bóg wszechmogący codziennie obdarza swoimi łaskami! Szczęść Boże!

Z modlitwą członkowie Apostolskiego Działu Pomocy Dusiom Czyścącym z par. Niepokalanego Poczęcia NMP w Grodzie-Południowym

Czcigodny Księżu Sergiuszu Angur! Z okazji Urodzin z całego serca dziękujemy

Bogu za dar Twojego życia oraz życzymy mocnego zdrowia, szczęścia, radości i wytrwałości w pracy duszpasterskiej, a także błogosławieństwa Bożego, opieki Najświętszej Maryi Panny, obfitego plonu na niwie Pańskiej i sił do odnowienia kościoła. Szczere dziękujemy za kłopot i wysiłek we wszystkich sprawach.

Komitet Kościelny oraz parafianie z Gieranion

Czcigodnemu O. Stanisławowi Sadowskiemu z okazji Imienin i Urodzin przesyłamy mnóstwo serdecznych życzeń mocnego zdrowia, wielu łask od Zmartwychwstałego Jezusa, opieki Najświętszej Maryi Panny i św. Stanisława oraz radości w codziennej posłudze Bogu i ludziom.

Wdzięczni wierni ze w. Bobrowniki Wielkie i Sokolniki par. św. Michała Archaniola

Czcigodnemu Ks. Aleksandrowi Adamowiczowi z okazji Imienin składamy wiązanke najpiękniejszych życzeń. Niech wszechmogący i miłosierny Bóg obdarzy Cię swoimi łaskami, napęlni serce pokojem i doda sił w pracy duszpasterskiej, Matka Najświętsza niech otuli płaszczem swej macierzyńskiej opieki, a św. Patron prowadzi przez drogę życia i będzie pomocą w walce z trudnościami. Szczęść Boże!

Chór kościelny

Czcigodnemu Ks. Stanisławowi Pytelowi z okazji Imienin przesyłamy moc serdecznych życzeń: obfitych darów Ducha Świętego, nieustannej opieki Najświętszej Maryi Panny i św. Patrona, mocnego zdrowia, radości, nadziei i Bożego błogosławieństwa na każdy dzień.

Z pamięcią w modlitwie członkowie Apostolskiego Działu Pomocy Dusiom Czyścącym z Wasiliszek

Czcigodnemu Ks. Proboszczowi Aleksandrowi Bakłażcowi z okazji Imienin z całego serca życzymy mocnego zdrowia, pogody ducha, codziennej radości i niegasnącego zapału w pracy duszpasterskiej. Niech Twój św. Patron nieustannie się Tobą

opiekuje, Duch Święty zsyła swe dary, a Matka Najświętsza towarzyszy w drodze do Królestwa Bożego. Wszelkich łask Bożych i nieustannego błogosławieństwa Bożego *życzą parafianie z Nowogródka*

Czcigodnemu O. Stanisławowi Sadowskiemu z okazji Imienin, Urodzin i 27. rocznicy święceń kapłańskich składamy serdeczne życzenia obfitych łask Bożych, mocnego zdrowia i samych radosnych dni! Niech Duch Święty opromienia swym światłem każdy dzień Twej posługi kapłańskiej, Jezus niech zawsze będzie Twoim Przyjacielem, Maryja nieustannie przytula do swojego serca, a Twój patron – św. Stanisław – opiekuje się w trudnych chwilach życia. Niech dobry Bóg chroni Cię i prowadzi przez długie lata życia.

Z modlitewną pamięcią parafianie z Porozowa

Czcigodnemu Ks. Stanisławowi Łabanowi z okazji Imienin składamy wiązanke najserdeczniejszych życzeń. Niech zdrowie zawsze sprzyja, życie będzie długie, dni – szczęśliwe i radosne, a ludzie obok – życzliwi i gotowi przyjąć z pomocą w trudne chwile. Życzymy też Bożego błogosławieństwa na każdy dzień, wszelkich darów Ducha Świętego oraz nieustannej opieki Maryi Panny i św. Patrona.

Z modlitewną pamięcią członkowie Apostolskiego Działu Pomocy Dusiom Czyścącym z Bieniakoń

Czcigodnemu Ks. Proboszczowi Mikołajowi Cichonowiczowi z okazji nadchodzących Urodzin z całego serca życzymy mocnego zdrowia na długie lata, mocy i cierpliwości w pełnieniu obowiązków duszpasterskich. Niech każdy dzień będzie napęlniony pokojem i Bożym błogosławieństwem, Matka Boża niech otula płaszczem swej macierzyńskiej opieki i miłości, Duch Święty niech obficie obdarza swoimi darami, a Anioł Stróż zawsze będzie obok. 100 lat!

Z szacunkiem parafianie i Kółko Różańcowe św. Jana Niepomucena ze Staniewic

Czcigodnemu Ks. Sergiuszowi Angurowi z okazji Urodzin przesyłamy serdeczne życzenia zdrowia, szczęścia i pomyślności w pracy duszpasterskiej. Niech Ci jaśnie słońce świeci, dni mijają w radości, Matka Boża ma w swej opiece, Bóg strzeże, a Anioł Stróż zawsze będzie obok!

Wierni ze w. Wincuki i okolice

Czcigodnemu Ks. Proboszczowi Dymitrowi Urbanowiczowi z okazji Urodzin z całego serca życzymy zdrowia, szczęścia, spokojnych i radosnych dni, życzliwych ludzi na drodze kapłańskiej, szczodrych darów Ducha Świętego oraz opieki Matki Bożej i św. Patrona. Niech Bóg wszechmogący błogosławi Ci i pomaga w budowaniu kościoła.

Z modlitwą i wdzięcznością ks. Witalij i wierni z par. św. Jana Pawła II w Smorgoniach

Czcigodny Księżu Sergiuszu Angur! Z okazji Urodzin z całego serca życzymy mocnego zdrowia, długich lat życia, nieustannej opieki Najświętszej Maryi Panny, szczodrych darów Ducha Świętego oraz dobrych i życzliwych ludzi obok. Niech każdy przeżyty dzień przynosi radość, a piękny uśmiech niech zawsze gości na Twej twarzy. Szczęść Boże!

Wierni z kapł. Suraz i kółko modlitewne „Margaretka”

Czcigodnemu Ks. Jerzemu Martinowiczowi z okazji Urodzin przesyłamy najserdeczniejsze życzenia. Niech na drodze, którą dla Ciebie wybrał Bóg, Tobie zawsze towarzyszy Matka Najświętsza, dobry Jezus niech zawsze trzyma Cię przy swoim sercu i obdarza błogosławieństwem i wszelkimi niezbędnymi łaskami, a Duch Święty będzie nieskończenie szczodry na swoje dary.

Wierni z kapł. Suraz i Kółko modlitewne „Margaretka”

Szanownej S. Zofii z okazji Urodzin i Imienin życzymy mocnego zdrowia, szczęścia i niegasnącego zapału w owocnej pracy na niwie

Pańskiej. Niech Bóg miłosierny i Duch Święty dodają Ci sił i natchnienia, a Anioł Stróż i św. Patron opiekują się w trudnych chwilach życia.

Z wdzięcznością III Zakon św. Franciszka, parafianie i Kółko Różańcowe z Sobotnik

Czcigodnemu Ks. Proboszczowi Michałowi Wasilkiewiczowi z okazji Urodzin składamy szczere życzenia. Z całego serca życzymy, żeby błogosławieństwo Boże towarzyszyło Ci w takiej ważnej i odpowiedzialnej posłudze duszpasterskiej dla wspólnego dobra na rzecz przyszości, w wiernym trwaniu z Chrystusem i nieustannym wzrastaniu w Jego miłości. Niech Duch Święty obficie obdarza Cię swoimi łaskami w starannej trosce głoszenia słowa Bożego oraz w dzieleniu się łaską wiary. Matka Jezusa – Matka kapłanów i nasza Matka – niech codziennie otacza Cię swoją opieką, prowadzi przez drogę pomnożenia wiary, nadziei i miłości. 100 lat w zdrowiu, radości Bożej i pokoju w sercu! Szczere dziękujemy rodzicom za syna kapłana.

Z darem modlitwy i szacunkiem wdzięczni parafianie z kośc. św. Apostołów Piotra i Pawła w Izabelinie

Czcigodnemu Ks. Mikołajowi Cichonowiczowi z okazji Urodzin z całego serca życzymy zdrowia, szczęścia, mocnej wiary, mnóstwo nowych idei i zamysłów, radości z każdej przeżytej chwili, miłości i szacunku od ludzi obok. Niech Pan Bóg wzmocni Cię swą siłą, Matka Boża otacza swą opieką, a św. Mikołaj pomaga w każdej potrzebie.

Duszpasterstwo służby zdrowia

Czcigodnemu Ks. Stanisławowi Krawczence z okazji Imienin składamy serdeczne życzenia zdrowia i pomyślności w służbie Bożej. Niech Bóg Ojciec błogosławi Księdzu, Jezus Chrystus pomaga być wiernym i świętym kapłanem, Duch Święty niech oświeśla ścieżki, a Maryja Panna –

Matka wszystkich kapłanów – codziennie się Księdzem opiekuje. Kochaj swych parafian tak, jak ukochałeś Boga, i prowadź ich drogą do świętości.

Z darem modlitwy Alicja i Witalij Woronowowie ze Smorgoni

Czcigodnemu Ks. Proboszczowi Dymitrowi Urbanowiczowi z okazji Urodzin przesyłamy moc najserdeczniejszych życzeń. Niech Jezus Chrystus, którego codziennie trzymasz w swoich kapłańskich rękach, błogosławi każdy Twój dzień, Matka Boża niech otacza swą miłością i opieką, a Duch Święty pomaga godnie pełnić Twą posługę duszpasterską i nieustannie obdarza swoimi darami. Żyj w zdrowiu i radości, a serce niech zawsze będzie napęlnione spokojem i miłością. Szczęść Boże!

Z szacunkiem Komitet Kościelny oraz parafianie

Czcigodnemu Ks. Jerzemu Martinowiczowi z okazji Urodzin szczerze życzymy mocnego zdrowia, pogody ducha, radości i licznych łask Bożych, życzliwych ludzi, zawsze gotowych przyjąć z pomocą, dużo sił i wytrwałości w pracy duszpasterskiej. Niech Najświętsza Maryja Panna opiekuje się w każdej chwili Twojego życia, a dobry Bóg obdarza swym ojcowskim błogosławieństwem, żebyś nadal mógł budować Królestwo Boże na ziemi.

Komitet Kościelny oraz parafianie z Gieranion

Czcigodnemu Ks. Mikołajowi Cichonowiczowi z okazji Urodzin z szczerego serca życzymy wszystkiego najlepszego. Niech Bóg wszechmogący obficie obdarza Cię swoimi łaskami i błogosławieństwem, Matka Boża nieustannie się opiekuje, a Duch Święty czuwa każdego dnia. Życzymy mocy i cierpliwości w posłudze na rzecz Boga i ludzi, codziennej radości, szczęścia oraz niezachwianej wiary.

Z miłością mama, siostra Irena, brat Dymitr, Julia, Anastazja i Daria

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i łączenia życzeń

Słowo Życia

Red. naczelny ks. Paweł Sołobuda

założyciel:
Grodzieńska Diecezja Rzymskokatolicka
rok założenia 1997; cert. rej.: nr 7162

Gazeta religijno - informacyjna
Diecezji Grodzieńskiej

Wydawca: Kuria Diecezji Grodzieńskiej;

Gazeta jest wspierana przez Fundację
«Pomoc Polakom na Wschodzie»

Redakcja gazety:

Grodno 230025, ul. K. Marksa 4

Ks. Jan Romanowski, Danuta Rapiejko,
Danuta Karpowicz, Helena Gulnik
tel. 152/ 756438; e-mail: slowozycia@mail.grodno.by;
<http://www.slowo.grodnensis.by>

Druk: ГАУПП «Гродзенская друкарня»,
Grodno 230003, ul. Poligrafistów 2;
nr zam. 2936; nakład: 7.200

objętość gazety: 2 ark. druk.; jakość druku odpowiada
jakości przedstawionych matryc; cena dowolna